

[Lis Møller.]

bygger den mening, som er udbredt blandt forældre til handicappede børn og blandt speciallærerne, at undervisningsministeriet ikke interesserer sig for den gren af undervisningen. Jeg er ked af at måtte sige til ministeren, at forældrene i høj grad føler sig svigtet.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Det vil naturligvis altid være en skønssag, om en udvikling er tilfredsstillende eller ej. Jeg har blot ønsket at fastslå, at der siden 1958 er sat en væsentlig udvikling i gang, og at den vil blive fortsat; derom skal der ikke være nogen tvivl.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *K. B. Andersen* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren give tilsagn om, at der bliver givet folketingets medlemmer orientering om de synspunkter, der er kommet til udtryk i de stile, de elever, der er oppe til højere forberedelseseksamen, har skrevet om, hvad det er ungdommen vender sig imod i det nuværende samfundssystem?“

Skriftlig begrundelse:

Ved prøven i skriftlig dansk til højere forberedelseseksamen, der blev afholdt torsdag den 1. maj, lød et af emnerne således:

„Hvad er det, ungdommen vender sig imod i vort nuværende samfundssystem. Besvarelsen formes som en saglig orientering beregnet på folketingets medlemmer. Vælg selv overskrift.“

Der er grund til at udtrykke megen anerkendelse af den utraditionelle form, der her er taget i anvendelse. Netop fra den gruppe af unge, der her er tale om — det første hold, der har givet sig i kast med den nydannelse inden for uddannelsessystemet, som HF-eksamen er — er der grund til at vente synspunkter, som vil være af megen værdi for folketingets medlemmer i arbejdet med at udforme fremtidens samfund. Jeg vil derfor opfordre ministeren til at drage omsorg for, at resultaterne af dette interessante eksperiment under en eller anden form, bl. a. afhængig af antallet af besvarelser, kommer folketingets medlemmer til gode.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

K. B. Andersen: Med hensyn til baggrunden for mit spørgsmål kan jeg stort set henviser til den skriftlige begrundelse, jeg har givet.

Det, der naturligt fik mig til at stille spørgsmålet, er jo ikke alene emnet, hvad det er, ungdommen vender sig imod i det nuværende samfundssystem, der i høj grad må have interesse her i huset, og det ved jeg da også det har, men også det, at emnet over for eleverne havde tilføjelsen, at det skulle være en saglig orientering beregnet på folketingets medlemmer. Det synes jeg er en god idé, men så synes jeg altså også, vi skulle have lov til at nyde godt af denne saglige orientering. Det drejer sig jo om en gruppe, fra hvilken der kan ventes interessante synspunkter. Det er den første gruppe, der går i gang med en ny uddannelse, og der er vel altid grund til at tro — selv om det formentlig ikke er en helt usædvanlig gruppe — at en sådan pionergruppe har synspunkter, som vi ville have godt af at få kendskab til her i huset.

Jeg ved ikke, hvor mange der har besvaret opgaven, men jeg har jo sagt til ministeren, at der vel nok kunne findes en praktisk måde, hvis det er særlig mange. Men det kan vi måske drøfte nærmere, når ministeren nu har lovet mig at komme med det.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): I den skriftlige begrundelse for spørgsmålet udtrykker hr. K. B. Andersen megen anerkendelse af den utraditionelle form, der er taget i anvendelse ved udformningen af disse stilopgaver, og denne anerkendelse vil jeg gerne deltage i.

Det lige så utraditionelle forslag fra hr. K. B. Andersens side om, at eksamensmaterialet skal stilles til folketingets rådighed, er jeg derimod ikke tilhænger af. Hr. K. B. Andersen har nok heller ikke helt overvejet konsekvenserne af forslaget.

Først må det siges, at opgavekommissionen, der har stillet opgaven, naturligvis ikke har tilsigtet at fremkalde nogen massehenvendelse til folketinget. Når besvarelserne skulle formes som en saglig orientering beregnet på folketingets medlemmer, var det